

„Forschungen zur Volks- und Landeskunde”, singura revistă a Academiei Române editată în limba germană, la 50 de ani (1959-2009)

Gudrun-Liane ITTU*

Keywords: „*Forschungen zur Volks- und Landeskunde*”, German minority, Sibiu, scientific review, history, ethnology, dialectology

***Forschungen zur Volks- und Landeskunde*, the Sole German Review of the Romanian Academy (1959-2009) at its 50th Anniversary**

*Since 1949 the German minority in Romania was permitted to rebuild its cultural life which – according to the communist paradigm – had to be “Marxist in its content and national in shape”. In 1959 in Sibiu the review *Forschungen zur Volks- und Landeskunde* appeared as a tribune of Transylvanian studies. Although the editorial staff had to make concessions to the communist regime, its members tried to keep high scientific standards. Therefore the review *Forschungen*, the sole scientific periodical of the Romanian Academy published in German, was one of the most important reviews of the time. After 1989 the situation of the review changed as it had to face financial problems. Despite all difficulties, the *Forschungen* survived and still is an important publication of the Romanian Academy.*

Situația minorității germane după cel de-al Doilea Război Mondial

Grupurile de germani trăitori pe teritoriul actual al României au avut de secole o bogată viață culturală, editând publicații periodice încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea. După crearea României Mari, minoritatea germană s-a bucurat de autonomie culturală, iar numărul publicațiilor periodice a fost mare. În anii ‘30 numeroși etnici s-au lăsat intoxicați de propaganda nazistă, iar în 1940, la presiunea *Reich-ului*, a fost creat Grupul Etnic German, o organizație subordonată direct Germaniei. Grupul etnic s-a bucurat de un regim de excepție, de discriminare pozitivă cum am spune în ziua de azi. Conducut de fasciști convinguți, s-a inserat în sau a preluat conducerea unor instituții tradiționale, precum biserica, școala, vecinătățile, încercând să le modeleze după nevoile sale propagandistice.

Din cauza acestor precedente, perioada cuprinsă între 23 august 1944 și iunie 1948 a fost pentru germani una extrem de tulbură și de tensionată. Fiind, în totalitate, acuzați de pro-hitlerism, au avut de suportat o serie de măsuri punitive. În ciuda situației grave pe care au trăit-o, soarta lor a fost totuși ceva mai bună decât a germanilor din Polonia, Cehoslovacia și Ungaria, țări de unde au fost expulzați. După 1948 nu au mai fost ținta unor măsuri coercitive speciale, criteriul „național” al discriminării fiind înlocuit cu unul de sorginte „socială”, care i-a vizat pe „dușmanii de clasă”, indiferent de etnie.

După proclamarea Republicii Populare Române, la 30 decembrie 1947, la nivelurile cele mai înalte, s-a pus în discuție, printre altele, rezolvarea situației etnicilor germani. Prima Constituție a Republicii Populare Române, votată de Marea Adunare Națională la 13 aprilie 1948, a rezolvat formal egalitatea în drepturi a tuturor cetățenilor țării¹, iar în urma *Rezoluției Biroului Politic în Chestiunea Națională* din 10-11 iunie 1948, a luat naștere „Comitetul Antifascist German” (*Deutsches Antifaschistisches Komitee*) organ de reprezentare a minorității germane, responsabil de reeducarea în spirit marxist-leninist a

* Doctor în istorie, cercetător științific II, Institutul de Cercetări Socio-Umane din Sibiu (ittu@icsusib.ro).

¹ *Constituția Republicii Populare Române*, text votat de MAN în ședința din 13 aprilie 1948, f.1., f. a., p. 50.